

М. М. Бесхмельніцина

Епік Павло Олександрович

ЕПІК Павло Олександрович (09(21). 12. 1890, с. Гамаліївка, нині Шосткин. р-ну Сум. обл. – 10. 08. 1974, Київ) – хімік. Доктор хімічних наук (1965), професор (1966). Державні нагороди СРСР. Закін. Київ. політех. інститут (1930), де від 1932 й працював: 1944–73 – завідувач кафедри аналіт. хімії, водночас 1944–70 – декан хім.-технол. ф-ту. Вивчав залежність механізму та кінетики окисно-віднов. реакцій рН середовища. Запропонував новий критерій визначення оптимального значення рН середовища.

Основні праці

Порівняння різних методів визначення мангану в металургійному контролі // УХЖ. 1934. № 9(97); Залежність окислювально-відновлювальних реакцій від рН середовища // Наук.-інформ. бюл. Київ. індустр. інституту. 1948. № 2; Анализ смесей некоторых соединений галогенов // Завод. лаб. 1963. № 24(1431); Бикарбонат аммония как реактив на кадмий // Изв. вузов СССР. Сер. хим.-тех. 1970. Т. 32.

Бібліографічний опис:

Епик Павло Олександрович / М. М. Бесхмельніцина // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2009. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-17938>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).